

Τὸν ὀρισμὸν

1. ἡ ἀποκρίσις ἐστὶ κατὰ τὴν διαίρεσιν. αὐτὴ γὰρ ἐστὶν ἐφοδος
ἐπὶ τὸν ὀρισμὸν. ὡς εἶναι δὲ κατὰ αὐτὴν

1. τί ἐστὶν. ὅτι διαίρεσις ἐστὶ λόγος δι' οὗ τὸ ὅλον ἐστὶ ἀκέραιον αὐτοῦ
διαίρεται. ὅσον, τοῦ ἀνθρώπου τὸ μὲν ψυχὴ, τὸ δὲ σῶμα.

2. ὡς ἀρχῶν διηρηται. ὅτι διχῶς

ἢ μὲν τοῦ ὀνόματος ἐστὶ κατὰ τὴν διαίρεσιν τὰ ὀνόματα. ὅσον, κύνων
ὅτε μὲν ζῶον, ὅτε δὲ ἀσπυρλισημαίνον.

ἢ δὲ τοῦ πραγματος. διχῶς

1. κατὰ αὐτὸ. ὅταν διαίρεται τὸ ὅλον ἐς μέρη α' ἐν τῷ
ὅλῳ ἰσάμεθα. ἰσφαχῶς

1. ὅταν τὸ γένος ἐστὶ ἀκέραιον. ὅσον, τὸ ζῶον ἐς ἄνθρωπον, ἵππον, βοῦν

2. ὅταν ὁ ὀρισμὸς ἐστὶ ἀκέραιον μέρη, τὸ, τε γένος, καὶ τὴν
διαφορὰν. ὅσον ὁ ὀρισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐς τὸ ζῶον καὶ ἄνθρωπος

3. ὅταν ἡ οὐσία ἐστὶ ἄκέραιον καὶ μέρη. ὅσον, ὁ ἀνθρώπος ἐστὶ σῶμα
καὶ ψυχὴ λογικὴ.

4. ὅταν τὸ ἰσφαχθὲν ὅλον ἐστὶ ἀκέραιον μέρη. ὅσον
τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα ἐς κεφαλὴν καὶ ἄλλα μέλη

2. κατὰ συμβεβηκός. ἰσφαχῶς

1. ὅταν ἡ αἰτία ἐστὶ ἀκέραια. ὅσον βολάνη αἰ μὲν ψυχὴ
στὴ βεβρωμένη, αἰ δὲ ὑπερκαινόση.

2. ὅταν τὸ αἰτιατὸν ἐστὶ ἀκέραιον. ὅσον ὁ νόσος ὡς ἄρσενος
ἢ διὰ νόσον ἢ φροντίδας, ἢ λύπην ἢ λουτρον.

3. ὅταν τὸ ἀποκρίσιμον, καὶ τὰ ἐνυπαρχόντα. ὅσον, ἄνθρωποι,
οἱ μὲν σοφοί, οἱ δὲ ἄσοφοι. οἱ μὲν ἰσχυροί ἢ δὲ κλειδῶδες.

4. ὅταν τὰ ἐνυπαρχόντα τοῖς ἀποκρίσιμοις, καὶ τὰ ὑποκείμενα
καὶ μὲν α'. ὅσον, ἀρεταὶ αἰ μὲν τῆς ψυχῆς αἰ δὲ τοῦ σώματος

3. κανόνες πέντε

1. τὰ μέρη ὁμοίως τῆς οὐσίας ἐν τῷ ὅλῳ. ἕνεκα τῆς διαίρεσιν τοῦ ἀνθρώπου
ἐς ζῶον καὶ ἄνθρωπον ἢ γυναικίον, ἐκ ὁμοίου
διαίρεσιν, ὅτι ὁμοιότητος ἕνεκα καλοῦνται αὐτοί.